

AHIR, A AUDICIONS INTIMES

RECITAL CASSADO-VILALTA

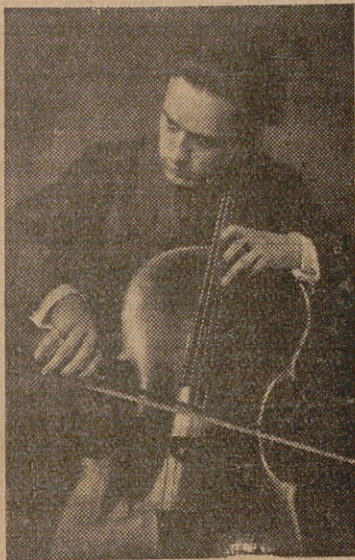
Havia cridat molt l'atenció del nostre públic filharmònic el recital anunciat per Audicions Intimes al Casal del Metge, onzè dels seus concerts del present curs.

No és gaire sovint que podem delectar-nos amb l'art, tan expressiu perfecte, de Gaspar Cassadó, un dels nostres més preclars artistes, sempre absorbit per les seves grans «tournée» internacionals. Per això un programa interpretat per ell com a figura principal, crea de seguida un centre d'atracció. La sala del Casal del Metge oferia, podem dir-ho amb la frase habitual, l'aspecte de les grans solemnitats.

Hem de dir, abans d'anar més endavant, que el collaborador de Cassadó era Alexandre Vilalta, artista que pren més importància i relleu a mesura que ha de resoldre més importants dificultats. Les del darrer concert són d'aquelles que només un artista d'una poderosa força comprensiva i d'una tècnica sense ombra de dificultat, pot enfrontar coratjosament.

Cassadó-Vilalta, en un conjunt com poques vegades hem sentit, ens oferiren un programa de novetats: «Sonata» op. 40, una de les creacions més recents d'un jove compositor rus, D. Sxotakowitsx, obra neta de concepció, escrita amb gran desimboltura i revelant en el seu autor una personalitat de primera classe; «Pièces», de François Couperin, exquisit de forma i con-

cepte; «Sonata», de Delius, d'un impressionisme ple de distinció, i «Duo Concertant», de Ferdinand Ries, el conegut deixeble de Beethoven, en el qual, si bé ens apareix força influència per la poderosa personalitat del seu mestre, no deixa

Cassadó

d'oferir-nos una certa llibertat i fins originalitat, que fan digna aquesta obra de figurar en el repertori habitual dels violoncellistes.

Abans de cada obra, Gaspar Cassadó féu uns comentaris de presentació, dits en to de familiaritat i «humor», que ajudaren els oients a situar-se prèviament davant del fet estètic que cada obra creava.

L'èxit de la sessió fou tan complet, que podem dir sense exagerar que poques vegades hem vist un auditori tan entusiasmada. I s'ho valia, certament.

Calgué ampliar el programa, ja prou extens, amb una obra de Rimsky-Korsakof, i l'exquisida obra de Blas de Laserna que el propi Cassadó ha portat amb una gràcia insuperable, al violoncel. — G.

ri, emprenem la senyora Casals, qui ens diu:

—Jo sols puc dir-li que estic molt agraïda als senyors Collado i Guivernau, perquè han tingut la gentilesa de donar-me la seva obra perquè l'estreni jo amb la meua companyia. Davant d'aquesta gentilesa, ja pot suposar amb quin entusiasme fem l'obra. Entusiasme que no serà esmercat endebades, perquè estic convençuda que «El poble no vol la guerra», tindrà un bon èxit. Està escrita amb la màxima dignitat i té un tercer acte, que el considero de mà mes-

Gaspar Cassadó, el gran violoncellista, és Barcelona i tocarà demà a «Audicions Intimes»

-7. MAY 1935 Intimist

Gaspar Cassadó! Heus ací un dels nostres més sòlids prestígis, un dels nostres artistes «universals». Aneu a la nació que vulgueu i pregunteu, a una persona mitjanament informada de la vida musical, per Gaspar Cassadó. De seguida sentireu una lletania d'elogis. Nosaltres hem fet l'experiència amb els artistes estrangers que passen per Barcelona. Sovint, en preguntar-los pel concepte que tenen de les nostres coses i dels nostres artistes, els hem parlat del nostre meravellós violoncellista. La resposta ha estat sempre la mateixa. Tothom ha conegut i ha parlat amb entusiasme

del nostre Gaspar. I una cosa extraordinària: els qui millor n'han parlat, han estat els violoncellistes. Recordem encara els grans elogis de Raya Garbusova i Romà Estenberg.

Això, naturalment, ja és una sa-

Gaspar Cassadó

que plau, perquè almenys t'assabentes de la il·lusió amb què aquesta actriu interpreta el seu paper.

I aquesta vegada es veu que la senyoreta Leal — que per cert és molt intel·ligent — fa amb molta il·lusió el seu paper, precisament perquè el considera molt difícil.

«La chica de la pensión», és una minyona en la qual hi ha

satisfacció: Un artista català, que és sol·licitat constantment de tots els països d'Europa; qui actua una colla d'anys seguits en les mateixes ciutats, davant de públics importants; que toca amb les primeres orquestres i que és invitat pels més grans mestres, com Toscanini, Mengelberg, Bruno Walter, Georgesco, Kleiber, Morricone, etc., i que té el seu calendari sempre ple, quatre o cinc mesos a l'avançada, té prou mèrits per a omplir-nos de just orgull patriòtic i artístic.

Però encara aquest orgull pot nodrir-se de títols de més alta satisfacció: Gaspar Cassadó és català

de naixença i català d'esperit. El seu estil, generós, ampli, vibrant, cordial, sense afectació, respon a la psicologia més autènticament catalana, més lluminosament mediterrània. Si Cassadó hagués nascut a França, a Alemanya, a Rússia, no tindria l'estil que té, la seva expressió seria una altra. Mai no deixaria d'ésser un dels primers artistes actuals del violoncel, però no seria aquest Cassadó que avui estímem tant per uns títols que li han valgut la seva carrera triomfal i ininterrompuda per tants i tants països diferents.

Per això un concert Cassadó a Barcelona és sempre un esdeveniment que hauríem de celebrar com una festa major de la Música. Massa ocupat sempre, és difícil poder-lo agafar, tot i l'interès que ell té de venir a passejar uns dies per la Rambla, a retrobar els seus cordials afectes familiars i a reprendre, no més sigui per unes hores, les seves velles amistats.

Aquesta vegada ha escaigut l'honor d'incloure'l en el seu curs a les nostres prestigioses «Audicions Intimes», secció de l'Associació de Música Da Cemerà, que dona les seves sessions al Casal del Metge. Podem dir que Gaspar Cassadó és un familiar a Audicions Intimes, puix que hi ha actuat nombroses vegades, i hi té tants admiradors com concurrents.

I aquesta vegada, no amb el repertori habitual d'obres de fàcil èxit, sentides i tornades a sentir infinitat de vegades, en les quals la seva tècnica fascinant i el seu estil generós podria provocar les més càlides ovacions. Té una major consideració a aquest públic — que ell coneix tan bé — i li ofereix la meravella d'unes obres totalment desconegudes entre nosaltres: Couperin, Ries, Dibus i Sxotakovitx ens seran oferts en obres del més positiu interès, i encara il·lustrades amb la paraula sapient i expressiva del mestre, per l'art màgic del seu arquet, al qual faran companyia els dits àgils i pulquerrims d'Alexandre Vilalta, per a oferir a «Audicions Intimes» una de les seves tan exemplars sessions d'art. — G.

Gaspar Cassadó, el gran violoncellista, és a Barcelona i tocarà demà a «Audicions Intimes»

Gaspar Cassadó! Heus ací un dels nostres més sòlids prestígis, un dels nostres artistes «universals». Aneu a la nació que vulgueu i pregunteu, a una persona mitjanament informada de la vida musical, per Gaspar Cassadó. De seguida sentireu una lletania d'elogis. Nosaltres hem fet l'experiència amb els artistes estrangers que passen per Barcelona. Sovint, en preguntar-los pel concepte que tenen de les nostres coses i dels nostres artistes, els hem parlat del nostre meravellós violoncellista. La resposta ha estat sempre la mateixa. Tothom ha conegut i ha parlat amb entusiasme

del nostre Gaspar. I una cosa extraordinària: els qui millor n'han parlat, han estat els violoncellistes. Recordem encara els grans elogis de Raya Garbusova i Romà Estenberg.

Això, naturalment, ja és una sa-

Gaspar Cassadó

tisfacció: Un artista català, que és sol·licitat constantment de tots els països d'Europa; qui actua una colla d'anys seguits en les mateixes ciutats, davant de públics importants; que toca amb les primeres orquestres i que és invitat pels més grans mestres, com Toscanini, Meinelberg, Bruno Walter, Georgesco, Kleiber, Morreux, etc., i que té el seu calendari sempre ple, quatre o cinc mesos a l'avangada, té prou mèrits per a omplir-nos de just orgull patriòtic i artístic.

Però encara aquest orgull pot nodrir-se de títols de més alta satisfacció: Gaspar Cassadó és català

de naixença i català d'esperit. El seu estil, generós, ampli, vibrant, cordial, sense afectació, respon a la psicologia més autènticament catalana, més lluminosament mediterrània. Si Cassadó hagués nascut a França, a Alemanya, a Rússia, no tindria l'estil que té, la seva expressió seria una altra. Mai no deixaria d'ésser un dels primers artistes actuals del violoncel, però no seria aquest Cassadó que avui estinem tant per uns títols que li han valgut la seva carrera triomfal i ininterrompuda per tants i tants països diferents.

Per això un concert Cassadó a Barcelona és sempre un esdeveniment que hauriem de celebrar com una festa major de la Música. Massa ocupat sempre, és difícil poder-lo agafar, tot i l'interès que ell té de venir a passejar uns dies per la Rambla, a retrobar els seus cordials afectes familiars i a reprendre, només sigui per unes hores, les seves velles amistats.

Aquesta vegada ha escaigut l'honor d'incloure'l en el seu curs, a les nostres prestigioses «Audicions Intimes», secció de l'«Associació de Música Da Cembra», que dóna les seves sessions al Casal del Metge. Podem dir que Gaspar Cassadó és un familiar a Audicions Intimes, puix que hi ha actuat nombroses vegades, i hi té tants admiradors com concurrents.

I aquesta vegada, no amb el repertori habitual d'obres de fàcil èxit, sentides i tornades a sentir infinitat de vegades, en les quals la seva tècnica fascinant i el seu estil generós podria provocar les més calides ovacions. Té una major consideració a aquest públic — que ell coneix tan bé — i li ofereix la meravella d'unes obres totalment desconegudes entre nosaltres: Copérin, Ries, Dibiús i Skotakovitsx, ens seran oferts en obres del més positiu interès, i encara il·lustrades amb la paraula sapient i expressiva del mestre, per l'art màgic del seu arquet, al qual faran companyia els dits àgils i pulquerrims d'Alexandre Vilalta, per a oferir a «Audicions Intimes» una de les seves tan exemplars sessions d'art. — G.

Barcelona, s'estrena «La», de Pilar Millan-Astray

que plau, perquè almenys t'assabentes de la il·lusió amb què aquesta actriu interpreta el seu paper.

I aquesta vegada es veu que la senyoreta Leal — que per cert és molt intel·ligent — fa amb molta il·lusió el seu paper, precisament perquè el considera molt difícil.

«La chica de la pensión», és una minyona en la qual hi ha

Instrucció Pública

Carnet de l'Estudiant

LES TASQUES DE LA FEDERACIÓ UNIVERSITÀRIA INTERNACIONAL

Rellegint el darrer número de la «Revue universitaire internationale», òrgan de la F. U. I. a què pertany la nostra Associació Universitària Catalana pro S. de N., m'ha semblat interessant de remarcar els temes que han estat proposats a l'estudi dels diversos agrupaments per a l'any 1935. Aquests temes són els següents:

El nacionalisme i la pau.

La fabricació i el comerç de les armes i municions.

Definició de l'agressor.

Aquests tres temes, que són marcadament polítics, tenen, malgrat aquesta afinitat, un fons ben divers perquè puguin abastar-se, en tractar-los, problemes ben allunyats entre si i d'interès innegable en els nostres dies.

La pau, com a preocupació terrible de la nostra humanitat, que ha vist les inhumanitats i les conseqüències de la més cruenta de les guerres, ha vingut a plantejar el problema dels nacionalismes des d'un punt de vista nou, jo diria més universal, que li afegeix aspectes insospitats d'actualitat viva i que, tot aprofundint la raó, de l'existència de les nacionalitats, ens indueix a una innegable revisió del seu concepte o, si més no, de les situacions i dels drets polítics que s'hi recolzen. Heus ací una raó de l'interès enorme que té el seu estudi aprofundit i també del que ha despertat la proposició d'aquest tema a la F. U. I. que, ai las, ha estat feta per les agrupacions alemanya i dantziguesa.

Tothom que escoltà la conferència que Salvador de Madariaga donà darrerament a la nostra Universitat en el curs per la S. de N., pogué fer-se càrrec de la importància real de la simple fabricació i del comerç de les armes i la seva influència evident i nefasta en les relacions internacionals. Doncs, bé: sobre aquesta matèria, proposada a estudi per l'agrupament suec, convergirà l'atenció de les promocions joves en el congrés del setembre propinent.

Quant a la definició de l'agressor, problema jurídic-polític previ a qualsevol litigi internacional en què hagin d'intervenir els signants del Pacte de la S. de N. i que fins ara no s'ha resolt sinó amb procediments caracteritzats per la complexitat i l'extraordinària lentitud, crec digna de tota atenció la resolució a què s'arriba dins de la F. U. I. per tal com serà inspirada pel desig vehement d'eficàcia que per damunt de tot cal assolir en les aquestes que, a poc a poc, es fan el dret dins del camp de les relacions exteriors dels Estats.

Jo no voldria pas que a Ginebra, en l'esmentat Congrés, s'arribessin a proclamar solucions que, per expeditives i simples, fossin senzillament inservibles per a la diplomàcia interestatal. Això em semblaria demostrar una incompetència que no tenen els estudiosos que, dins de la F. U. I., treballen en aquestes qüestions. Jo espero, però, i ho desitjo, que es mantingui el to valent i decidit que caracteritzà els treballs del darrer Congrés de Copenhaghe on, per part de les més importants agrupacions —per exemple l'anglesa— foren proposades solucions veritablement revolucionàries, en el sentit de sobreposar de tal manera l'interès comú al clàssic i tantes vegades absurd honor nacional, que donen a entendre clarament l'estat d'espirit de la joventut intel·lectual dels nostres dies, en el referent a la lluita cívica contra la guerra.

A desgrat de la circulació que ha tingut entre els universitaris de Barcelona el número esmentat de

la F. U. I., que conté, en forma d'articles, les interessants mocions del darrer Congrés internacional, comentaré pròximament, en aquest mateix lloc, els principis més notables que s'hi contenen, seguint la tasca que hem emprès de difusió de les idees de pau i de col·laboració internacional.

J. CARRERA I FREXE

Segon ensenyament

Presa de possessió d'un nou catedràtic.—Ha pres possessió de la càtedra de Literatura de l'Institut «Balmes» de Barcelona el catedràtic senyor Guillem Díaz-Plaia.

L'examen de conjunt del tercer any. Telegrama al Ministre.—Pel delegat de pares d'alumnes ha estat adreçat el següent:

«Al felicitarle per su acertado nombramiento y amparándole a su claro juicio, suplicole encarecidamente suprima exámenes reválida tercer curso bachillerato y no se exija la edad de catorce años para principiar el cuarto, ya que al iniciarse estudios no existían dichos requisitos y ahora muchísimos estudiantes tendrán que estar dos años sin poder matricularse, lo que ocasionaría perturbación y evidente perjuicio. Esperando vernos atendidos le saludan afectuosamente.»

Universitat

Rectorat.—En rebre els periodistes, el doctor Mur es manifestà encisat de la seva visita a Figueres, on invitat pel seu amic senyor Leandre Silvan, director de l'Institut, havia assistit als Jocs Florals organitzats per aquest centre docent. La festa revestí gran esplendor, així com el banquet que després es celebrà.

També parlà amb elogi de l'exposició dels treballs efectuats pels alumnes de l'Institut, la marxa i la situació del qual féu destacar.

Curset de cultura universitària per a obrers, organitzat per la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya.—La F. N. E. C., per mitjà de la seva comissió d'Obra Social i amb la col·laboració de prestigiosos elements de la intel·lectualitat catalana i professors de la nostra Universitat, ha organitzat un curset de Cultura Universitària per a obrers. Aquests cures, que començaran en data molt propera, constaran de diverses matèries, que donaran una visió de conjunt de la cultura superior i es celebraran a un local, que es farà públic aviat.

Podem avançar que la durada serà aproximadament d'un mes. La inscripció cal fer-la com més aviat millor a la Biblioteca de la Facultat de Filosofia i Lletres, on seran facilitats detalls complementaris. La inscripció de cinc pessetes, dona dret a assistir a tres matèries.

La F. N. E. C. espera dels obrers una lleial cooperació en la tasca empresa per a llur dignificació.

Llibres i Revistes

Bulletí dels Mestres.—Aquesta publicació quinzenal del Consell de Cultura de la Generalitat, en el seu darrer número conté el següent semari:

Concepte d'un ensenyament organitzat. Les falles, I.—El règim de llibertat i l'escola activa, II (Josep Taverna Martínez).—Per a una pedagogia catalana (Tomàs Vicens).—L'ensenyament del català. Ortografia.—Vida escolar: Procediment expressivista (Jeroni Pelegrí).—Un assaig de la impremta a l'escola (R. Costa Jou).—Els mapes en relleu (Rafael Pardo Ballester).—Llibres: «Les anomalies mentales chez les écoliers», per J. Philippe i G. Paul-Boncour (Pere Llobera).—Revistes: El renaixement espiritual de l'home, per Maria Montessori (Revista «Montessori», Barcelona).—Notícies breus.

Gaspar Cassadó

L'Associació d'Audicions Intimes confia el seu darrer concert al ben conegut violoncellista Gaspar Cassadó. I cal fer constar que l'esmentat concertista interpretarà un programa interessant. Tocà obres desconegudes encara del nostre públic, dels nostres aficionats. I per a començar el seu programa, Cassadó tocà la Sonata op. 40, del

jove compositor rus, Sxotakowitx. Es tracta d'una obra desigual però plena de coses. Sxotakowitx fuig, certament, dels llocs comuns, de les fórmules ja massa conegudes i furga per a crear quelcom seu, quelcom nou. I la seva música és interessant però fa, tanmateix, sovint l'efecte d'un art primitiu. Sxotakowitx no defuig l'art popular i la seva Sonata evoca algun cop el bell record de les cançons i danses russes.

Després de l'obra juvenívola de Sxotakowitx oïrem quatre obretes de François Couperin. I amb tot i tractar-se d'una música ja vella d'alguns segles, escoltada després de l'obra de Sxotakowitx, apareixia, en veritat, més afinada, més depurada, que la Sonata del músic rus. I el fet és innegablement curiós.

I cal fer constar que les «Pièces» de Couperin que Cassadó interpretà eren desconegudes, puix que fa poc que han estat trobades i publicades.

A la segona part del programa, Cassadó interpretà dues obres que no formen tampoc part del repertori, diguem-ne normal, dels violoncellistes: Sonata de Frederic Delius, i Duo concertant de Ferdinand Ries. La primera de les susdites produccions és agraïda, personal; la segona és representativa de l'estil de l'època, però anuncia ja, en efecte, els músics romàntics. Hi ha en l'obra de Ries, d'altra banda, més d'una melodia filla de l'art d'Itàlia.

Cassadó tocà i comentà el seu programa de manera justa, mestriosa. Però ningú no ignora avui que Cassadó és un dels millors violoncellistes d'arreu. Fa honor al seu mestre Pau Casals.

El pianista Alexandre Vilalta fou un digne col·laborador de Gaspar Cassadó.

I els dos artistes afegiren dues obres al ben nou i ben interessant programa.

F. LL.

Jocs Florals de Vic

La Comissió organitzadora dels Jocs Florals de Vic ens comunica que la llista de premis musicals s'ha de considerar perllongada així:

IV Premi, del senyor Ramon Espina i Sitjar (100 pessetes), a la millor harmonització o petita glosa per a cor mixt, d'una nàdala popular catalana.

Noticiari d'Art

El Conseller de Cultura, senyor Lluís Duran i Ventosa, ha obsequiat amb una excursió a Montserrat M. Lechevallier-Chevignard, Director de la Manufactura Nacional de Sèvres que es troba de pas a Barcelona amb motiu d'una Exposició de ceràmica feta en aquella manufactura per l'artista senyor Josep Guardiola.

Acompanyava l'esmentat senyor el Director General dels Museus, senyor Joaquim Folc i Torres, al qual li ha fet veure les bel·leses de la muntanya i l'ha acompanyat en la visita als Museus i Biblioteca del Monestir.

M. Lechevallier-Chevignard, a la tarda, va donar una conferència, al Círcol Artístic, sobre la manufactura que dirigeix, il·lustrada amb una sèrie de projeccions de vistes del Museu de Sèvres, dels tallers i de les Escoles, que remarquen les fases més delicades de la fabricació.

La conferència fou escoltada amb gran interès per la nombrosa concurrència que hi assistí, la qual aplaudí amb entusiasme l'il·lustre conferenciant.

Pau Casals a l'Associació Obrera de Concerts

Es indubtable que el màxim repleu i interès del Recital de Cançons que per a l'Associació Obrera de Concerts donarà Concepció Badia d'Agustí, demà, diumenge, a les onze del matí, al Palau de la Música Catalana, està concentrat entorn de la primera audició de nou cançons del Mestre Pau Casals (dues d'elles estrena), que seran acompanyades al piano personal-

PRIMERES COMUNIONS

EXTENS I VARIAT ASSORTIMENT DE DEVOCIONARIS, RECORDATORIS I ESTAMPES ARTÍSTIQUES PINTADES A MA

Llibreria Casulleras
CLARIS, 15

Mosaics
Escofet
RONDA UNIVERSITAT 20